

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

A SZÉCSÉNYI VÁLASZTÓKERÜLET 48-as ÉS FÜGGETLENSÉGI PÁRTJÁNAK HIVATALOS LAPJA.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Megjelenik minden pénteken.

Felelős szerkesztő:

Dr. Szóke Jenő.

A szerkesztőség telefon száma: 6.

Előfizetési pénsek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők. A lap szellemi részére, s a nyiltterre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Május 1.

(V. L.) Ma! volt istenasszonya a virágnak, a gyöngédségnek, a poetisnek a pogány kultúra korában. A kereszténység is lefoglalta magának a természet ébredése és virágos köntösbe való öltözése gyönyörű tavaszi idejét, a májust, a mi természetes is, hiszen a keresztény religió, mely a föltámadást hirdeti, beszédesebben, szimbolikusabban alig tudna mással bizonyítani, mint a májussal, melyben csodás erejét látjuk megújulni évente a természet újra ébredésében, feltámadásában. A modern kultúra embere pedig a ki a négy fal közé ékelve penészvirággá sorvad, valami sóvár, lelkét emelő, szívet dagasztó érzéssel virrad fel a május elsejére, a természet ébredésének öröm ünnepére. Az utcákon elhangzó ébresztő muzsika egy új életnek revellációja. Jelszóvá válik, hogy ki a szabadba és soha divatosabban nem mondják Reosseou nagy elvét: vissza a természethez, — mint május elsején.

Ábrándjainknak, poezisünknek, legszebb hagyományainknak gyilkos megölője az a társadalmi forradalmi jelszó, mely a virágos május elsejét átakarja formálni a vörös májussá. Nem és százszor nem. A társadalmi revolúció szimbolikus vörös zászlója nem illik május elsejéhez. És vezessen bármilyen nagy tömegeket a szociál-demokrácia az utcatesteken és hangozzék az új társadalmi tö-

rekvéseknek sztereotip követelése bármily nagy erővel és kitartással: hirdeljék, hogy ez a propaganda olyan napot foglalt le, a mikor a szívek egészen más érzésekkel vannak telve. Mert május elsejéhez az illik, hogy a legény virágot tegyen kalapjához, a leány virágot tűzzön keblére, a gyermek fonjon a mezőn koszorút, minden rendű ember menjen ki a szabad természetbe megcsodálni a májusi eget és a májusi földet, azurkékben és a friss Krolofil smaragdzöldjében, amelyben van illat és madárdal, van dal, költészet és áhitat. Nincs ember, a kiből csak a modern élet küzdelme hangulatokat végkép ki nem irtotta a szívből, (és mennyire szánjuk az ilyen rideg embert,) aki május elsején is szürke hétköznapot érezne. Nincsen ember, hármennyire is sulyosodjanak rá az élet gondjai, hogy május elsején valami csodás, lelki hangulattal ne emelne fel lelkét a gondviseléshez, a miért a tavasz balsamos levegőjét, madár dallát, zöldjét, virágját élvezni engedti. Micsoda kegyellenség, hogy a társadalmi evolúció éppen ezt, a nagy vallás nélkül is egyetemesen ünnepé avatott napot foglalt le a maga propagandájának. Távol legyen tőlünk, mintha a társadalmi egyenlőség és emberi jogok általános megszerzése érdekében megindított társadalmi harcot igaztalannak, céltalannak vagy nem korszellem követelésének tartónak. Csakhogy itt is Madácsi-csal tartunk. Nem a kakas szavára virrad; de a ka-

kas kiált, mert hogy virrad! Am minden tiszteletünk és rokonérzésünk mellett is melylyet az emberi jogokért küzdők iránt érezünk épen a lelkünkben vibráló hangulat hív fel arra, hogy május elsejét igazi rendeltetésének kérjük tőlük is vissza. Legyen továbbra is a tavasz ébredésének, az emberi reménységnek ünnepe a május 1-je, legyen virág, dal, zene, poezis e napon.

De legyen a május továbbra is a reménykedésnek, a feltámadásnak igazi ünnepe. Legyen ez a reménye az egyesnek is, a nemzetnek is. Így kell fel fogunk május elsejét ezekben a napokban is, a midőn a szép májusi eget viharfelhők készülnek elborítani és mintha nemzetünkre nehezebb napok készülnének virradni. Lehet ez a borulat rövid életű, hamar oszló és lehet az is, hogy utána a májusi egy ósi jussaiban előbbre jutó nemzetre ragyog, de lehet az is, hogy a viharfelhők megállnak a májusi eget és nemzetünkre az összetartás komoly szüksége, bajok, talán keservek várnak. Mindegy! Megszokta ezt a nemzet, hogy balsors látogassa, hogy ügyei nehézségeken, akadályokon átküzdve mehessenek csak előre. Csak a történelem fátylójával világítsunk a nemzet jövőjében: legyünk méltók őseinkhez s köves-sük őket; nem lesz éjszaka, megvirrad még valaha!

Nagyon rossz magyar szó, de igen jellemző. Ugyanis az avatag kalendárium „baj-

TÁRCZA.

A hatodik pont.

Műkedvelők által előadható monológ.

Írta: Hovesi József.

Matyók Bandi frakban.

(Oldalozva jön a kuliszák közül, mint a ki megugrott. Lábujjhegyen lépked és sunyi módon vissza vissza tekint. Majb elneveti magát és bizalmasan beszél a közönséghez, nőgrádmegyei kiejtéssel.)

Megszöktem (elfojtott nevetés.) Azok odabenn azt akarják, hogy valami monológot szavaljak nekik. Tetszik tudni . . . egy monológot . . . Hát én megszöktem. Nem állok én ki nekik egymaganiba, hogy ott a bolondot adjam! . . . Passziánszra nem vagyok berendezve. Legálább is tartli, akarom mondani: dialóg négykézre . . . Ne tessék ám hinni, hogy tán lámpalázam van. . . . Dehogy! Nincs kérem az a lámpa, a mitől én lázadnék és nincs az a láz, a mitől én lámp . . . Pardon! . . .

Óh én nem ijedek meg a közönségtől. Azért, hogy a polgármester úr, meg az ezredes úr, meg a főfisztelendő úr is közöttük

ül. Hát aztán? (Kicsinylőleg vonogatván vállait.) Ők is csak kanállal ezik a levest! . . .

Hát nincs igazam kérem? Látott már valaki egy józan eszű embert, a ki hangosan diskuráljon egymagában? Abszurdum! Mondtam én a rendezőknek: „Kérem”, mondom neki tessék, rendezzünk egy kis műkedvelői előadást, egy kis szindyrót . . . vigjáték, ezomorújáték, cperete, répszinnű. Nekem az mindegy! Mert ezekben legalább domboríthat az ember! Tessék megpróbálni akármilyen szerepre.

Nem tudom, van-e itt valaki, az urak vagy hölgyek közül, a ki látta tavaly Vácon, mikor a „Pesztra-nevelő- és dajkaképzőintézet”-javáta előadtuk, műkedvelők, Lánk-bánt? Nincs senki? Kár! Én játsztam Tiborcot. Milyen hatással! Mikor kiállítottam oda a sugólyuk elé és dörgő hangon kiállítottam, hogy hát: (Erős páthosszal és feltűnően palócos kiejtéssel.) Tányérnyalóvá lettél hazám, dicső fiai . . . Hm! Szinte láttam, hogy szalad végig a sok libabőr a különböző hátakon: És hogy lelkesedtek . . . Mert kérem, a syavalatnál legfőbb az érzés és a — tisztá kiejtés!

Annyi bizonyos, hogy ott ben (a szín-

falak közé mutat) nagy lesz a fölfordulás . . . Sajnálom . . . de úgy kell nekik! . . . Igaz, hogy szép közönség van jelen. Az egész helybeli intelligencia! . . . Mindegy, én nem monológizálok . . . (Elővesz egy programot és olvas.) Számóca, vig magánjelenet, írta és előadja Matyók Bandi . . . (Egész előre lép, maghajtja magát.) Kérem, Matyók Bandi vagyok . . . van szerencsém . . . De hocsánat, én nem hatalmaztam föl senkit, kiírja rólam, hogy én monológot tartok. Pardon! Engedelmet kérek, tisztelt rendezőség, ez nem járja és én tiltakozom, hogy beleegyezésem nélkül engem egy magánjelenetre kényszerítsenek.

Egyszer . . . az igaz . . . a Kalitkának tréfából tettem valami ígéretet. Egy majálison volt . . . Eltévédünk az erdőben és a Kalitkával számócát szedtünk. A számóca még nagyon éretlen volt és savanyú. Hát én úgy édesítettem meg, hogy a Katika számóca-ajkáról letéptem egy csókot. Katika persze pofon ütött, de már csak aztán. A számóca akkor már le volt lépve . . . Mikor aztán visszakerültünk a társasághoz, nagy volt a vihogás . . . A Katika arcán egy piros folt volt. „A számócától” mondta a Katika és

hó,-nak nevezi a május hónapját. Ha nem is magyaros a szó, de igaz. Ó jövel május elsejének nagy hangulata, hintsd be rózsáiddal a reménykedő, a küzdő, a gondokkal terhes élő nemzedéket. Az erdő hívó lombja, hangos madár dala, a csallitok és mezők tarka mezei virágja, mind-mind csodítsék ki a szoba négy fala közt lespedő modern embereket, hadd szálljon lelkük föl a szabad égben Isten kárpítja felé dicsérni Őt, a ki mindezt az emberiségnek megadta jóvoltára és gyönyörűségére.

A remény áldozatai.

Az amerikai „Szabadság” írja:

Odaát a vén Európában annak a balga reménynek élnek, hogy az Egyesült-Államokban megjavultak a viszonyok. És valóságos népvándorlás indult meg már Amerika felé.

Amint Washingtonból hivatalosan jelentik, februárban hatvanhétézerszázötvennégy bevándorló érkezett ide. Magyarországból a múlt hónapban tizezernégyszázhatvan bevándorlóval több érkezett ide, mint az 1908. évi február hónapban. És a bevándorlásnak most még csak kezdetén vagyunk, mert, a mint hiteles forrásból értesülünk, az emberek százezrei készülnek Magyarországból kivándorolni.

Mi ezt a kivándorlási lázt méltányolni tudjuk. Ismerjük a hazai gazdasági viszonyok tarthatatlanságát és megértjük, hogy a szerencsétlen emberek javítani akarnak helyzetükön. Nem javítanak rajta azonban, ha most indulnak vándorutra, Cseberből-vederbe jutnak s csak szaporítják itt a munkanélküliek számát. Nyitott szemmel mennek a nyomorba.

Amerikai levél.

Cleveland (Ohio) 1909. április hó...
Tisztelt Szerkesztő ur!

Stern Dezső polgártársunk jóvoltából, a ki velünk, clevelandi magyarokkal állandó összeköttetést tart fen s a ki nekünk is polgártársunk, a Szécsényi Hírlap valamennyi számát olvastuk megjelenésétől kezdve.

Innét tudunk az Önök helyi ügyeiről és észleljük, milyen nehéz Önöknél köszönni két becsületes embernek.

Megvallom azonban, az Ön újságja közleményei után is az Önök viszonyai felől jó részt találgatásra vagyunk utalva, mert Stern Dezső polgártárs révén tudunk arról is, hogy Önöknél a takarékpénztár állít szobrot a legnagyobb magyar szabadsághősnek II. Rákóczi Ferencnek, a mi szemünkben annyi, mintha nálunk a Washington György meg Lincoln Ábrahám szobraikat a bankok állítanák, a mi nálunk képtelenség, — az Önök ügyei nyitjára tehát nekünk innen nagyon nehéz rá akadni. Azt kell hinnünk, az Önök takarékpénztára alapszabályaiiban benne van, hogy a takarékpénztár II. Rákóczi Ferenc emlék szobra felállításával is foglalkozik. Mivel pedig sikerrel — a mint Stern Dezső polgártárostól értesülünk — és mivel úgy szenteljük, hogy az Önök eszményi dolgai iránt az Önök soraiban a takarékpénztáron kívül nincsen valami különös igyekezet s mindehől arra következtetünk, hogy Önöknél a takarékpénztár van ezek elintézésére hivatalos: önként kínálkozik a megoldás: bővítsék a takarékpénztár alapszabályait akként, vegye fel működési körébe a Szepessy József és Szabó Lipót jubileuma megünneplését is. Ez esetben ez is sikerrel lesz elintézve.

Csodálkozom, hogy Önök ezt nem tudták kitalálni.

Higye el tisztelt Szerkesztő ur: ügyök iránt nem vagyunk közömbösek s nincsen olyan összejövetelünk, a mikor erről ne beszélünk. Persze a találgatásnak, a kutatásnak az okok után, a mik előidézik, hogy ez a jubileum csak nem akar megszületni — s vége, se hossza. Mi lenne a valóság? Hiszen ha felismerni tudnánk!

Van köztünk például, a ki az okok kutatásában természettudományos álláspontra helyezkedik s azt vitatja okul, hogy az Önök levegőjében kevesebb az éleny, mint amennyivel a szervezet egészségesen működni bír, az ózon pedig teljesen hiányzik belőle. De erre rácsófol Kirchknopf Mátyás polgártárs, a ki az olvasónkban választmány. Kü-

lönben pedig világlátott ember, a ki járt Önöknél Szécsényben is, meg Konstantinápolyban is s azt mondta, mind a két helynek gyönyörű fekvése van. A minél fogva lehetetlen lenne, hogy az Önök levegőjéből hiányozzék az éltető éleny.

Én ugyan nem írom alá, mert nem a hely fekvésétől függ, a hol az ember lakik, ahhoz valami más is kell, hogy meg legyen a szervezetben, a mi éltető.

Én magam különben is másként okosodom. Tudom mi van otthon. Tudom mi lét van itt. Va'amikor én is voltam ötödik gimnázista, olvasnom kellett Ovidius metamorfózisait, innen emlékezem az Ovidius arany koráról. A mit olyan formán lehet jellemezni: ha van jó, ha nincs úgy is jó. Nekem akkor is gyerek ésszel is tökéletlennek festett. Önök még az Ovidiusnak ezt az aranykora fél-éjét élék. Élvezt:m én is otthon.

Kimagyarázom magamat. Önök még nem tartanak ott, hogy ismernék az élet komolyságát a maga igazi valóságában. Mi is itt ismertük meg. Mi itt mindannyian dolgozunk Persze az életünk egyik gyökér szála otthon. Itt mindent az otthonnal hasonlítunk össze. Ha otthon mi is, más is annyit dolgoztunk volna, mint itt kell dolgozunk s tényleg dolgozunk, otthon is mindazt elérhetnénk és megvalósítanánk, a mit itt. Mi már vittük annyira, otthon ugyanannyit dolgoznánk, ugyan azt mivelnénk mint itt. Önök pedig a mi helyzetünkbe kerülve s a mi létünket folytatva, itt nálunk nem kevesebbet művelnének s tudnának teljesíteni. Mert a képesség nem kevésbé meg van, de a mi helyzetünk kellene hozzá, hogy kifejlődjön. Ha helyet cserélhetnénk. Mi majd megülnénk a Szepessy—Szabó jubileumot. A munkás életünk, a munka komolyságából ered. A mi átalakítja a gondolkodást, a szervezetet s a lélet.

Önök beszélnek kötelesség tudatról, a mi önöknél erény számba megy. Nálunk pedig a munka összhangja uralkodik, a mi az által van, hogy mindenki mindenben egész munkát végez. Ha elmaradna egy ez az összhang szenvedne, rend ellenség állana be a

elpirult. „A számocától” mondtam én is és szintén elpirultam. De azért mégis csak vihognak. Akkor irtam a számocáról egy vig magánjelenetet. A Katikának nagyon tetszett és mikor elolvastam neki, már csak egy kicsikét haragudott. Megigérttem, hogy egyszer majd elszavalom. Erre aztán kibékült. De kérem, ez csak olyan . . . izé . . . volt . . . olyan . . . hogy is mondjam csak . . . Egy tinta! Hogy kibékitem vele! De nem is gondoltam rá soha, hogy elszavalljam. Óh, ebből a számocából nem eszel tisztelt publikum.

(Hátulról taps hallatszik.)

Jaj Istenem, most vége a negyedik pontnak. A kis Pracyre Zsuzsika zongorázott . . . Most jön az ötödik pont. (Olvassa a programot) Ötödik pont: „Vorrei morir” Tostitól, éneklí Csányi Simi. Ugyan mit akar az az ember az ő mekegésével? Hát ez is hang? Nem hogy engem állítottak volna be énekes pontnak . . . — énekes pont: ez jó . . . — De ez a pont igazán énekelte volna . . . Mert nekem van hangom. Egy kicsit karcsú ugyan, de van benne érzés. És tudok előadni. No meg aztán a kiejtés . . . (Körűnéz) Ugyan kérem, nincs itt véletlenül egy zongora?

Aha, látom már! És talán akadna is valaki az urak, hölgyek közül, a ki engem kíséri tudna? . . . Igen? . . . (Egy urhoz, ki zongorázni vállalkozik.) Ön lesz olyan szives . . . Nagyon köszönöm! . . . Könnyű lesz . . . Egyszerű kis népdalt fogok énekelni . . . Egy kis jó nótát . . . Egyszerűen és érzéssel . . . Tessék csak halgatni! (a kíséredhez.) Ismeri ön, kérem, ezt a nótát, hogy aszondja, hogy aszondja, hogy aszondja hogy

(Dúdolvva)

Messze földről levél jött a kaszárnyáda . . . Próbálja csak, kérem. (Az első zongora-akkordok után magyar nótát énekel.

(Taps után) Köszönöm, ön igazán jól kísért! Ez lett volna egy hatodik pont, ugy-e? Tudom, hogy a Katika ekkor könnyeket potyogtatott volna és a szivecskéje is meglágyult volna . . . De kérem, hogy én ott kiállyak egy magam a számocával . . . olyan nincs! . . .

Szinte hallom már szegény Darázs Margit, a főrendezőt, a mint a szinfalak közé bekukcsol és keresgél „ksz! ksz! . . . Matyók, hol vagy? ksz, ksz!” De én nem leszek sehol . . . ksz! ksz! . . . Milyen fölfordulás! Nem lesz hatodik pont . . . Hiába jönnek

majd rimánkodva mindnyájan: a Darázs Marci, a Csányi Simi, a Fúvaros Pista, a Csóka jóska meg a többi is kunyorálnak: „No, ne izélj, Bandi, ne bomolj! Szavalj hát!” Óh, csakhogy én hajthatatlan leszek . . . Lássuk csak (Kiveszi az óráját) No még három perc! Hol is tart az a Simi? (A szinfalhoz megy és halgatódzik.) Persze, hogy alig hallani. A legvékonyabb fokú tübe bele tudnám húzni hangjának a cérnaszálát . . . Aha (Énekel egy-két taktust, mintha kíséred.) Quando le hironnelle il nido fauna (a föléhez kap) Hamis, borzasztó hamis . . . (Mintha segítene énekelni, végig éneklí az egész strófát.)

„Liete farebbe stb.

Vorrei morir . . . Vorrei morir . . .”

Ezt így kell . . . Ni, ni, hogy tapsolják. A közönség nagyon elnéző . . .

Na! És most jönne a Szamóca . . . Lássuk csak a közönséget. (Visszanéz a kullisszák között) Hogy zaibongnak. Most még nem is sejlik, hogy mi fog itt midjárt történni. Fogalmok sincs róla, hogy nem lesz hatodik pont, nem lesz számóca . . . A polgármester úr felemelkedik és hátra néz. Gukkerezi a főjegyzőné. Az ezredes hangosan diskurál.

társas létünk szervezetében s ennek egészséges rendes működése vallaná kárát. A ki nálunk elmarad, helyét a pillanatban elfoglalja más. Am az egyszerűen megszűnt létezni. Létünk rendes folyama pedig tovább folytatódik. Ez a lét fél munkát nem produkálhat. Megakadna. Itt a munkásság nem erény, hanem szükség. Szóval nálunk kinek-kinek meg kell tenni a magáét. A ki elmulasztja, napi rendre térnek felette. Annyi, hogy elintézt. Így a mi Önöknél a Szepessy—Szabó jubileum ügyében történt, nálunk egyszerűen nem történhetett volna meg.

És engedjen meg a tisztelt Szerkesztő ur, a mit Önök otthon ebben elértek, az csakugyan nem a követel rovatba való.

Azonban úgy veszem észre, túl messze elkalandozok. Egy amerikai munkás magyar hogyan miként vélekedik az Önök eljárásáról, ez Önöket aligha fogja irányítani. És pedig tulajdonképen nem is ezért vettem tollat a kezembe, hanem hogy segítségünket felajánljam.

Igen! Ez csak természetes? Önöknél valami óriási ismeretlen — előttünk ismeretlen — hatalomnak kell uralkodnia, amivel szemben Önök képtelenek még arra is, hogy olyan két érdemes tanítót, a milyen a Szécsényi Hírlap közleményei szerint Szepessy és Szabó ünnepeljenek. A mikor már el is határozták. Kétszer. Ez a nagy többség véleménye itt köztünk. Épen mivel kétszer határozták el és még se történt semmi.

A miben természetesen mi megint különbözünk Önöktől, mert mi egy ügyben csak egyszer határozunk s nem fordul elő, hogy csak a határozatnál maradnánk.

S e véleményből sarjadzik a segítség-törekvése. Mivel előttünk elviselhetlennek tünik fel, hogy Önök abban a felszeg helyzetben maradjanak, hogy ez az ünneplés abba maradjon. És mivel a szerint több mint bizonyos nagy bajukban segítségül lenni kötelesség.

Ez a többség véleménye itt köztünk. Hogy segítséget vigyünk, nem csak aláírom, de szóvivőjévé szegődtem. Önnek is azért írok. Azért kérem, tessék kiírni az ujság-

És Katika . . . Milyen izgatottnak látszik. Te drága angyal! . . . De hát mi lesz? Én velem nem törődik senki? Még csak nem is keresnek? . . . Nincs ksz, ksz? Ah! Hisz ez egy komplot, pokoli összeesküvés ellenem! Most értem már. Ezek tulajdonképen nem is akarják, hogy én szavaljak. Persze, félnek tőlem.

És most örülnek, hogy nem vagyok sehol. (Leskelődik) Ni, a Darázs Marci ott suttog a többiekkel. Hogy vityorognak! Persze, örülnek, a hatodik pont el fog maradni . . . Én megugrottam . . . A nyomorultak még e nyellen ksz, ksz-szel sem keresnek.

Nos hát, ksz, Hang! Azért sem fogtok rajtam mulatni! Közétek rohtok, mint a derült égnek sohasem látott villáma és szavalni fogok, csak azért is!

Szavalni fogok neked, Szívem Katikája, szavalni fogok, úgy hogy Trónja ledől és Róma rabigába görnyed! Ah, hiába örvendeztek ti kajánok, a hatodik pont csak azért sem fog elmaradni, Matyók, Bandi meg fog jelenni és pocskéká fogtok törpülni diadalom előtt. (Kirohan. Rövid csend; a háttérből taps hallatszik; majd a szavaló hangja.)

A számóca: vig magánjelenet.

(Függöny.)

jába kereken magyarul, mi a bajuk; az ujságjából megtudjuk bizonyos, s ha kitűnik, hogy szükség van ránk, felkerekedünk és segítségre leszünk, az is bizonyos.

Különben az ellenséget úgy szokás legyőzni, hogy huszárosan neki vág az ember. Simogatással pedig csak a szarvai nőnek,

Ha pedig időközben önmagukra akadnának s ön erejükből megülnék a Szepessy, Szabó jubileumot, kérem tisztelt Szerkesztő ur: hívjanak meg beinünket és lássanak — vendégül.

Hazaifias tisztelettel

Böjtös László.

H I R E K.

Névnap. Béla napja alkalmából a helybeli kir. járásbiróság tisztviselői és bírái megragadták az alkalmat, hogy szeretett főnökük: Szerény Béla, vezető járásbíró iránt érzett szeretetüknek és ragaszkodásuknak kifejezést adjanak. Az ünnepelt járásbíró nagyon meghatotta a szeretetnek ezen megnyilvánulása és biztosította az ünneplőket további változatlan jóindulatáról és pártoskodást nem ismerő igazságszeretetéről.

Kinevezés. Záborszky Ottó a szécsényi állomás főnökét a kereskedelemügyi miniszter ellenőrré léptette elő. Gratulálunk a megérdemelt kitüntetéshez.

Eljegyzés. Reiner Mór endrefalvi lakos Blanka leányát eljegyezte Weiszberger Samu Budapestről.

Színház. Szabadhegyi elsőrendű társulata, mely most Ipolyágon tart előadásokat, városunkban szándékozik jönni. Tekintettel arra hogy városunkban már régebb idő óta nélkülözzük a színpészetet, reméljük, hogy jó szezonjuk lesz. Bérletet elő lehet jegyezni, Foglár Géza urnál.

Szüli öröm érte gróf Pejacevics Mikó Endrét és neje ő méltóságát. Ugyanis folyó hó 17-én Ludányban egy egészséges fiu gyermekük született, aki így az első született Pejachevics Mikó gróf. Gratulálunk és az új szülöttnek sok szerencsét kívánunk!

Kitüntető választás. Rakottyai György losonci gyárost a gyáripárosok országos szövetsége f. hó 17-én megtartott közgyűlésén egyhangulag választmányi taggá megválasztotta.

Az előjáróság ügyelmébe. Ugyáltszik, hogy ezen cím alatt egy egész külön rovatot kell nyitnunk, annyi a hiba, slendriánság és rossz akarat a város vezetőségében. Más helyen ha valaki valamely helytelenség miatt felszólal, a városi vezetők legalább vizsgálat tárgyává teszik a panaszt, itt beszélhetsz jó vitéz! Hát miért van tulajdonképen a bíró és a jegyző, továbbá a „rendőr kapitány”? Az adót behajtani nem nagy tudomány, de egy várost tapintással, bölcsességgel úgy vezetni, hogy ha egy idegen bevetődik, ne keljen magunkat szégyeltnünk: ez már nagyobb dolog. És ez az amilhez a város mostani vezetőségének ideája nincs. Vagy nem borzasztó dolog az, hogy nemcsak hogy az ellen nem tesznek semmit, hogy a város ne legyen egy portenger, de sőt még elősegítik a port! A szeméttel, a helyett, hogy hajnalban söpörnek, reggel 8—9 órakor söprik, a mikor az ablakok a reggeli takarítás miatt nyitva vannak. Szégyenleni való állapot ez!

La osztályozás. F. hó 20-án volt városunkban a 16 osztályozás. Elővezetett 360 dró, melyek közül katonai célokra 80

drb. vált be. Minden alkalmas lóért a kincstár 700 koronát fizet mozgósítás esetén.

Örökös trombitálás Nem is képzeljük, mily izléstelen a tűzoltó toronyban lévő tűzoltók örökös trombitálása. Elég, hogy az elhangzó negyedórai trü . . . trü-kat kell hallgatnunk, ne tetézzék tehát még ök a kinjainkat azzal, hogy az általok kicomponált módszeren eljátszott vig- és szomorú nótákat is le kelljen nyelnünk. Egyébként erre felhívjuk a főparancsnok urnak is becses figyelmét.

Sorozás. Az évi katonakötelesek sorozása e hó 27., 28. és 29-én történt meg az Oroszlán vendéglőben. A sorozás eredményét jövő számunkban referáljuk.

Halálozás: Kamanfalvy Jenő, somoskőújfalusi körjegyző, ki sok ideig járásunkban több helyen mint aljegyző működött, élete 32-ik évében Somoskőújfalun f. hó 20-án elhunyt. Halálát özvegye és kis leánya gyászolják. Béke poraira!

Nagy tűz Balassagyarmaton. Mult péntekre áthajló éjjel fél egy órakor a harangok kongatása riasztotta fel álmából a város lakosait. Az Óváros-utcában a Barok vendéglő közelében gyult ki egy ház. A magasan lobogó lángot nappali fényt árasztottak az egész városra. A tűz a szél által éleszve csakhamar a szomszédos házra csapott át, majd a következőre és rövid idő alatt négy háznak a teteje állott lángban, közöttük azé a házé is melyben a rabbinus lakik. Az égő házak lakói mély álomból ébredve, alig birtak kimenekülni. A zsidó lelkész is az ablakon át jutott ki az utcára. Mentők nem voltak kéznél. A tűzoltók csak is akkor érkeztek már meg, mikor a négy ház menthetlen volt. Nem is nekik, de néhány bátor emder fáradságos munkájának köszönhető hogy a tüzet lokalizálni sikerült.

Tűz ütött ki f. hó 15-én este fél tíz órakor Nógrádszennán. A nagy szélvészben egy negyedóra alatt tíz földmives hajléka lett a tűz áldozata, a melléképületekkel együtt. A károsultakat nagy mértékben sújtja a szerencsétlenség, mert a tűzveszélytől megmentett marhaállomány részére eleség nem maradt s mert a gazdák összes takarmány készlete elégett.

Rablás az országúton. Folyó hó 19-én a megtartott országos nagyvásár alkalmával történt, hogy egy szalmatercsi paraszt gazdát, ki a vásárról haza felé tartván oláh cigányok támadták meg, megfosztva pénztől, melyet a vásárra felhajtott ökreiért kapott. A tettes cigányok kézrekerítése a legszélesebb körű nyomozás már megindult, s a községünkön áthaladó karaván tanya is megmozdított, de eddig még eredménytelenül, mivel maga a megtámadott sem tud helyes és pontos személyleírást adni a tettesekről.

A közönséghez. Tudomásul vétel végett értesítjük a közönséget, hogy a bgyarmati kir. pénzügyigazgatóságnál, a mellé rendelt számvevősnél és az alárendelt kir. adóhivataloknál és a losonci kir. sóhivatalnál a hivatalos munkaidő f. évi május hó 1-től köznapokon d. e. 7 órától d. u. 1 óráig, vasár és ünnepnapokon d. e. 6 órától 11 óráig egyhuzamban állapítatott meg azzal, hogy a kir. adóhivataloknál a be- és kifizetések d. e. 8 órától 12 óráig eszközölendők, továbbá, hogy a losonci kir. sóhivatalnál országos vásárok alkalmával a hivatalos órák kivételesen d. e. 8 órától 12 óráig és d. u. 2 órától 5 óráig tartatnak. M. kir. pénzügyigazgatóság.

Szenzációs kirakatok. Az Országos Gyermekekvédő Liga ez a derék, közhasznú egyesület csak mindig gondoskodik arról, hogy neve közzájón forogjon. Ezuttal kivételesen nem valamely nagyobb szabású mentő actió adja meg az actualitást arra, hogy erről az agilis egyesületről megemlékezünk, hanem azon szenzációs tárgysorsjáték, melyet a Liga alapjainak gyarapítására rendez s melynek clouja: hogy minden sorsjegy feltétlenül nyer egy arany- vagy ezüsttárgyat. A liga ezekből a nyereménytárgyakból, most a főváros forgalmasabb utcáiban és a nagyobb vidéki városokban kirakatokat rendez, melyek mindenütt oly feltűnést keltenek, hogy ennek nyomán a sorsjegyeket valósággal szétkapkodják. Aki tehát egy szép arany- vagy ezüst tárgyat akar kapni s azonfelül ugyszólván minden kockázat nélkül szerény filléréivel egy humánus intézményt óhajt támogatni, mely igazán érdemet szerzett a pártolásra, az siessen és vegyen ezekből a sorsjegyekből melyek I kor. 50 fillérért az összes tőzsdékben kaphatók.

Pályázat, ipari munkásjutalmakra. A kereskedelmiügyi m. kir. Minister rendelete alapján a folyó évben hét, egyenkint 100 koronás állami ipari munkásjutalom és elismerő oklevél kerül felosztás alá. A jutalomra való igény előfeltételei: 1. Magyar állampolgárság. 2. Tényleges ipari munkában való állandó alkalmaztatás. (Művezetők, munkavezetők, pallérok, előmunkások csak kivételes, méltánylást érdemlő esetekben vétetnek figyelembe, kapus, kocsis, szolga stb. a jutalomra igényt nem tarthat) 3. Legalább 15 évi megszakítás nélküli működés az ipari munka körében. 4. A rendes munkabér évi 2000 koronát meg nem haladhat.

A felsorolt feltételeket igazoló okmányokkal (munkakönyvvél) felszerelt bejelentések, melyeknek a munkás családi (nős, nőtlen, gyermekek száma) vagyoni és kereseti viszonyait (napibér, fizetés) is fel kell tüntetniük, f. évi május hó 31-ig, a kisiparosok részéről az ipartestület, ahol ilyen nincs, az iparhatóság útján, a gyárak részéről közvetlenül az iparkamarához betérjesztendőek.

Hirdetések!

Fogadó-utóában 2-3 szobás lakás hozzátartozókkal kiadó. Értekezni lehet
GÉCZY FERENCZ
tulajdonosnál.

Pályázati hirdetmény!

Szécsényben a Villm-fele telekre egy a modern igényeket kielégítő lakással bíró uri házat kívánok építtetni.

Erre vonatkozólag kidolgozott tervrajzokat elfogadok azzal, hogy a kivitelre elfogadott tervrajz készítője 100 korona díjazásban részesül. Cim a kiadóban.

Egy gyermek vaságy eladó.
Bővebbet a kiadóban.

GLATTSTEIN ADOLF

Könyvnyomdája,
könyv- és papirkereskedése,
a Szécsényi Hírlap kiadóhivatala
Szécsényben.

Elvállal mindenféle könyvnyomdai munkákat a legjutányosabb árak mellett.

Nagy választék helyi és más képeslevelezőlapokban
Nagyraktár:

Irodai papir, levélpapir valamint dobozpapirokban.

Üzleti értesítés!

Ezennel van szerencsém tudomására hozni, a nagyérdemű közönségnek, hogy a Kerczdomb mellett lévő

teglatelepem, üzemét

saját nevem alatt folytatom.

Midőn készített első minőségű téglá anyagomat úgy a tisztelt közönség, mint az építőmester urak szives pártfogásába ajánlom, egyuttal főtörökvésem leendő, hogy a vevő közönségnek állandóan kifogástalan anyaggal s pontos kiszolgálással álljak rendelkezésére.

Megbizottam vincellérem **id. Takács Mátyás**, a ki a telepen az eladást közvetíti és a pénz fölvetelére egyedül jogosult.

3-3

Vigh Gyula.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 88,
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakezelőzők, járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyújtók, bofonák, sorvetőgépek, Planet jr. kapálók, szecskavágók, répvágók, kukorice-morzsológok, darálóok, őrlőmalmok, egytetemes acél-ekék, 2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.